

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Гж1-68/25
18.11.2025. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Светлане Бранковић, председника већа, Душице Вуковић и Јасмине Цветковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ... , чији је пуномоћник Марија Алексић, адвокат из ... , против туженог ХОЛДИНГ КОМПАНИЈА ПАМУЧНИ КОМБИНАТ „YUMCO“ АД ВРАЊЕ, из Врања, чији је законски заступник ББ, в.д. генералног директора, ради уплате доприноса, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Деспотовцу П1. бр. 588/24 од 05.11.2024. године, у седници већа одржаној дана 18.11.2025. године, донео је

П Р Е С У Д У

I ОДБИЈА СЕ, као неоснована жалба туженог ХОЛДИНГ КОМПАНИЈА ПАМУЧНИ КОМБИНАТ „YUMCO“ АД ВРАЊЕ, из Врања, и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Деспотовцу П1. бр. 588/24 од 05.11.2024. године.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиле АА из ..., за накнаду трошкова жалбеног поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом, ставом првим изреке, обавезан је тужени да за тужилу уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду ПИО, Филијала ..., за период од 01.01.2022. године до 28.02.2023. године, на месечне основице које чине бруто зараду тужиле и то на појединачне месечне износе ближе описане у овом ставу изреке по прописима који буду важили на дан уплате. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужилу, на име трошкова парничног поступка, исплати износ од 122.250,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности одлуке до исплате.

Против пресуде донете у првом степену благовремено је жалбу изјавио тужени, побијајући је из свих разлога прописаних одредбом члана 373. став 1. ЗПП.

Тужилу је изјавила одговор на жалбу.

Апелациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 386. ЗПП („Сл. Гласник РС“ 72/11...10/23) и у границама разлога наведених у жалби и утврдио да жалба није основана.

У поступку који је претходио доношењу првостепене пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачке 1. до 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које Апелациони суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда из тачке 12. наведене законске норме, на коју се жалбом неосновано указује, јер је изрека пресуде јасна и разумљива, не противречи сама себи, а ни разлозима пресуде, пресуда садржи јасне и непротивречене разлоге о битним чињеницама, тако да нема недостатака због којих се не може испитати.

Неосновано се жалбом туженог указује да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредбе члана 374. став 1. у вези са чланом 8. ЗПП, навођењем да је првостепени суд на неправилан начин извео доказ Обавештење Министарства привреде број 113-00-4/2022-05 од 24.06.2022. године достављено директору Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, а у вези повезивања стажа осигурања у складу са закључком Владе РС 05 број: 113-3475/2022 од 28.04.2022. године, које право имају бивши запослени у субјектима приватизације који се на дан 31.12.2021. године налазе у поступку приватизације евидентирани на списку, који се спроводи у складу са Законом о приватизацији и да је изведене доказе погрешно оценио.

Ово са разлога, што је првостепени суд на рочишту за главну расправу 05.11.2024. године извршио увид у доказе здружене списима, између осталих и у наведено Обавештење Министарства привреде од 24.06.2022. године, које је у образложењу побијане пресуде оценио. Супротно жалбеним наводима туженог првостепени суд је правилно применио наведену норму процесног права и на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа као целине и на основу резултата целокупног поступка по свом уверењу одлучио које ће чињенице да узме као доказане.

Неосновано се жалбом истиче да је побијана пресуда донета на основу чињеничног стања које није правилно и потпуно утврђено, као и уз погрешну примену материјалног права.

Према чињеничном утврђењу првостепеног суда, тужила је била у радном односу на одређено време код туженог у организационој јединици „...“, у ..., на пословима и радним задацима шивача, у периоду од 03.01.2019. године до 08.10.2021. године и у периоду од 01.12.2021. године до 28.02.2023. године. Решењем Привредног суда у Лесковцу 4Рео.1/2020 од 03.03.2021. године, које је постало правноснажно 26.05.2021. године, над туженим је отворен стечајни поступак, потврђено усвајање Унапред припремљеног плана реорганизације-пречишћени текст од 07.12.2020. године, обустављен је поступак стечаја над туженим и одређено да се по доношењу тог решења сва потраживања и права поверилаца и других лица и обавезе стечајног дужника одређене Унапред припремљеним планом реорганизације уређују искључиво према условима из плана реорганизације, да је усвојени унапред припремљени план реорганизације извршна исправа и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена, а евентуална потраживања која буду накнадно утврђена, а нису обухваћена одредбама плана реорганизације о намирењу поверилаца биће третирана као потраживања у оквиру класе којој по утврђеном критеријуму припадају и биће намирена на исти начин и да су наведеним унапред припремљеним планом реорганизације обухваћена потраживања поверилаца према стечајном дужнику са пресеком стања на дан 30.06.2020. године. Класу „Б“ поверилаца чине неисплаћене

нето зараде запослених и бивших запослених, у износу минималних зарада за последњих годину дана пре датума пресека са каматом од дана доспећа до дана пресека и неплаћени доприноси за пензијско и инвалидско осигурање запослених за последње две године пре датума пресека, а чију основицу за обрачун чини најнижа месечна основица доприноса, сагласно прописима о доприносима за обавезно социјално осигурање на дан пресека, као и потраживања по основу закључених уговора са привредним друштвима чији су предмет неисплаћене обавезе на име доприноса за пензијско и инвалидско осигурање запослених за последње две године пре датума пресека, а чију основицу за обрачун чини најнижа месечна основица доприноса, сагласно прописима о доприносима за обавезно социјално осигурање на дан пресека. Предвиђено је да ће потраживање поверилаца које није обухваћено одредбама Плана о намирењу поверилаца бити намирено на исти начин и под истим условима као потраживања других поверилаца његове класе (укључујући и потраживања доспела од дана пресека стања до дана правноснажности решења о потврђивању Плана - 26.05.2021. године). Планом реорганизације предвиђено је и намирење поверилаца класе А, Б, Ц, Д и Е кроз конверзију дуга у капитал дужника, да је датум почетка примене плана реорганизације 14 дана од дана правноснажности решења о потврђивању усвајања унапред припремљеног плана реорганизације и да је рок за намирење класе Б-пре почетка примене Плана, а најкасније 90 дана од почетка примене, применом мере конверзије дуга у капитал. Према Закључку Владе Републике Србије 05 број: 113-3475/2022 од 28.04.2022. године, Влада је сагласна да се из средстава буџета Републике Србије уплати допринос за пензијско и инвалидско осигурање и бившим запосленима у субјектима приватизације и предузећима за професионалну рехабилитацију и запошљавање особа са инвалидитетом који су на дан 13.08.2014. године у пословном имену имали ознаку „у реструктурирању“, који су стекли услов за остваривање права на пензију у складу са Законом о пензијском и инвалидском осигурању, али им послодавац није уплатио доприносе за пензијско и инвалидско осигурање за цео период рада у тим субјектима. Поступци повезивања стажа бившим запосленима у наведеним субјектима уређени су Процедуром о повезивању стажа осигурања запосленима и бившим запосленима у субјектима приватизације и предузећима за професионалну рехабилитацију и запошљавање особа са инвалидитетом, који не могу да остваре право на пензију, која је саставни део закључка 05 број:113/2312/2021 од 18.03.2021. године, а поступци прописани том процедуром односе се на бивше запослене у субјектима, који нису поднели тужбене захтеве према субјекту приватизације за потраживање из радног односа, односно по чијим тужбеним захтевима нису донете правноснажне пресуде или решења о извршењу, а да се под бившим запосленима у субјектима приватизације подразумевају лица која су непосредно пре подношења захтева за остваривање права на пензију била у радном односу у субјекту и лица која су пре подношења захтева за признавање права на пензију била запослена код других субјеката, али су у ранијем периоду била у радном односу у субјекту и овај субјекат им није измирио доприносе за пензијско и инвалидско осигурање за цео период рада. Из извештаја Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијале фонда у Врању, Одељења за права из ПИО од 24.04.2023. године утврђено је да по закључцима Владе Републике Србије из 2021. године уплата доприноса за пензијско и инвалидско осигурање извршена је из буџета Републике Србије на основу конверзије потраживања Фонда ПИО у трајни улог у капиталу ХК „Јумко“ Врање за период од 01.01.2011. до 26.05.2021. године, а за период од 27.05.2021. године до 31.12.2021. године ХК „ЈУМКО“ Врање, овде тужени је уплатио доприносе за пензијско и инвалидско осигурање, тако да су доприноси за пензијско и инвалидско осигурање, плаћени за период од 01.01.2011. године до

31.12.2021. године. За утужени период од 01.01.2022. године до 28.02.2023. године доприноси за пензијско и инвалидско осигурање за тужиљу нису плаћени. Тужиља, рођена 1993. године, не припада ни једној од категорија бивших запослених предвиђених закључком Владе Републике Србије 05 број: 113-3475/2022 од 28.04.2022. године. Месечне основице за уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за тужиљу утврђене су налазом и мишљењем вештака економско-финансијске струке од 28.12.2023. године и исте су ближе одређене ставом првим изреке.

Код овако утврђеног чињеничног стања правилно је поступио првостепени суд када је, применом одредби материјалног права на које се позвао у образложењу побијане пресуде, усвојио тужбени захтев тужиље и одлучио као у изреци пресуде.

За овакву своју одлуку првостепени суд је дао јасне и основане разлоге које као правилне прихвата и Апелациони суд.

Оспоравајући правилност утврђеног чињеничног стања и правилност примењеног материјалног права жалбом туженог се истиче да је у образложењу пресуде наведено да суд прихвата налаз и мишљење вештака економско-финансијске струке од 28.12.2023. године, имајући у виду да је дат од стручног лица, у складу са правилима струке, објективно и непристрасно, не узимајући у обзир да је вештак у налазу навео да је Влада РС донела Закључак за повезивање радног стажа, којим је регулисано да право на уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање имају запослени у субјектима приватизације, који су у пословном имену имали ознаку у реструктурирању на дан 13.08.2014. године.

Апелациони суд је ценио ове жалбене наводе и утврдио да исти нису основани.

Ово из разлога што се Законом о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени Гласник РС“, број 84/2004...118/2021, 10/22, 138/2022) уређују доприноси за обавезно социјално осигурање, обвезници доприноса, основице доприноса, стопе доприноса, начин обрачунавања и плаћања доприноса, као и друга питања од значаја за утврђивање и плаћање доприноса. Према члану 2. овог закона доприносима се обезбеђују средства за финансирање обавезног социјалног осигурања и то: пензијског и инвалидског осигурања, здравственог осигурања и осигурања за случај незапослености. Према члану 13. став 1. овог закона, основица доприноса за запослене и за послодавце је зарада, односно плата и накнада зараде, односно плате у складу са Законом који уређује радне односе, општим актом и уговором о раду, односно решењем надлежног органа, а на основу члана 51. став 1. овог закона, обвезник обрачунавања и плаћања доприноса из основице и на основицу за запослене, изабрана, именована и постављена лица и лица која обављају привремене и повремене послове је послодавац. Одредбом члана 64. овог закона прописано је да обвезници доприноса не могу бити ослобођени обавеза обрачунавања и плаћања доприноса.

Напред наведеним законским одредбама искључена је било која могућност да се послодавац, као и други обвезници плаћања доприноса ослободе обавезе плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање и утврђено је санкционисање уколико се обавезе по основу доприноса не измирују на начин и под условима који су прописани законом. Поред наведеног, на основу члана 105. став 2.

Закона о раду („Службени Гласник РС“, број 24/05...75/2014, 13/2017-Одлука УС, 113/2017 и 95/2018-аутентично тумачење), прописано је да се под зарадом у смислу става 1. овог члана сматра зарада која садржи порезе и доприносе који се плаћају из зараде, на који начин се доприноси дефинишу као саставни део зараде који се морају платити кад и зарада и сврставају се у категорију права запослених из радног односа у смислу члана 60. став 4 . Устава Републике Србије.

Одредбом члана 167. Закона о стечају („Службени Гласник РС“, број 104/2009 и др..), прописано је да по доношењу решења о потврђивању усвајања плана реорганизације, сва потраживања и права поверилаца и других лица и обавезе стечајног дужника одређене планом реорганизације уређују се искључиво према условима из плана реорганизације. Усвојени план реорганизације је извршна исправа и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена (став 1), да послови и радње које предузима стечајни дужник морају бити у складу са усвојеним планом реорганизације (став 2) и да је стечајни дужник дужан да предузме све мере прописане усвојеним планом реорганизације. Ставом 4 истог члана прописано је да правноснажношћу решења о потврђивању усвајања плана реорганизације у стечају, престају све последице отварања стечајног поступка, а у називу стечајног дужника брише се ознака „у стечају“. Измењени унапред припремљени план реорганизације туженог (пречишћени текст од 07.12.2020. године) садржи одредбу да потраживање повериоца које није обухваћено одредбама Плана о намирењу поверилаца биће намирено на исти начин и под истим условима као потраживања других поверилаца његове класе (укључујући и потраживања доспела од дана пресека стања до дана правноснажности решења о потврђивању Плана).

Стоји чињеница да су закључком Владе Републике Србије од 28.04.2022. године предвиђени поступци повезивања стажа бившим запосленима у субјектима на које се закључак односи и да су ти поступци уређени Процедуром о повезивању стажа осигурања бившим запосленима у субјектима приватизације и предузећима за професионалну рехабилитацију и запошљавање особа са инвалидитетом, који не могу да остваре право на пензију, која је саставни део закључка Владе Републике Србије 05 број:113-2312/2021 од 18.03.2021. године, којим је прописан и начин спровођења закључка. Из истих закључака Владе Републике Србије закључује се да до спровођења закључка долази тако што субјект на кога се закључак односи уз захтев за повезивање стажа осигурања, надлежној Филијали Фонда ПИО, подноси, поред осталог, изјаву запосленог да прихвата да му се повеже стаж осигурања по закључку Владе, да би остварио право на пензију, односно на новчану накнаду код Националне Службе за запошљавање у трајању до две године, али и потврду надлежног суда да бивши запослени није поднео тужбу за потраживање из радног односа, а ако је тужба поднета доказе о повлачењу исте, а ако је донета пресуда, извршна пресуда и решење о извршењу, решење о одустајању од тужбеног захтева, од извршне пресуде, односно решења о извршењу. Достављањем обавештења директору Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање од стране Министарства привреде, наведено Министарство испуњава обавезу прописану тачком 1. Начина спровођења Закључка Владе Републике Србије од 18.марта 2021. године, чији је саставни део Процедура о повезивању стажа осигурања запосленима и бившим запосленима у субјектима приватизације и предузећима за професионалну рехабилитацију и запошљавање особа са инвалидитетом који не могу да остваре право на пензију, према којој ће Министарство привреде обавештавати Фонд ПИО о измени и допуни списка субјеката приватизације који су обухваћени Закључком, а субјекте приватизације да бивши

запослени имају право на повезивање стажа осигурања у складу са Закључком (наведеним обавештењем не могу да се мењају, нити се мењају категорије бивших запослених и запослених на које се закључак Владе Републике Србије односи).

Имајући у виду наведене одредбе материјалног права и да је у спроведеном поступку несумњиво утврђено да су обавезе туженог у односу на уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за тужиљу за утужени период, настале и доспеле након правноснажности решења Привредног суда у Лесковцу (датум правноснажности 26.05.2021. године) 4 Рео-1/2020 од 03.03.2021. године, да је тужени уплатио доприносе за тужиљу за пензијско и инвалидско осигурање за период од 27.05.2021. године до 31.12.2021. године, да тужиља не припада ни једној од категорија бивших запослених предвиђених закључком Владе Републике Србије од 28.04.2022. године, да тужиља (рођена 1993. године) није стекла услов за остваривање права на пензију, да су вештачењем утврђене месечне основице за уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за тужиљу, то је првостепени суд, супротно наводима жалбе, правилно поступио када је обавезао туженог да за тужиљу за утужени период уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду пензијског и инвалидског осигурања, Филијала ... , на месечне основице које чине бруто зараду тужиље, на начин ближе одређен ставом 1. изреке побијане пресуде.

Наводи жалбе туженог којим се указује да је првостепени суд одбио предлог туженог за прекид поступка у овој правној ствари, иако су наводи туженог били основани, без конкретног навођења у чему се огледа неправилност тог решења нису од утицаја за одлуку по жалби на побијану пресуду.

Како ниједним жалбеним наводом није доведена у сумњу законитост и правилност првостепене пресуде, Апелациони суд је применом одредбе члана 390. ЗПП одлучио као у изреци ове пресуде у ставу I с тим што је потврдио и решење о трошковима парничног поступка, садржано у ставу другом изреке побијане пресуде, јер је исто донето правилном применом одредаба чланова 153. став 1, 154. и 163. ЗПП, Тарифних бројева 13. и 15. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени Гласник РС“ 43/23) и Тарифних бројева 1 и 2 Таксене тарифе Закона о судским таксама („Службени Гласник РС“, број 28/94 и др.).

Када се ради о захтеву тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка на име састава одговора на жалбу, таксе за одговор на жалбу и другостепену одлуку, Апелациони суд је исти одбио, јер се на ради о нужном трошку у смислу члана 154. став 1. ЗПП, па је одлучено као у изреци ове пресуде у ставу II.

**Председник већа-судија,
Светлана Бранковић с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић**